

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 52/10
v Luxemburgu 3. júna 2010

Rozsudok vo veci C-484/08
Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de
Servicios Bancarios (Ausbanc)

Vnútroštátna právna úprava môže umožniť súdne preskúmanie zmluvných podmienok, ktoré sú vypracované jasne a zrozumiteľne

Členské štáty tak môžu prijať pre celú oblasť, na ktorú sa vzťahuje smernica o nekalých podmienkach, prísnejšie predpisy, než sú predpisy upravené touto smernicou

Smernica o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách¹ sa v zásade uplatňuje na všetky zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté. Zároveň však stanovuje dve výnimky týkajúce sa posudzovania nekalej povahy zmluvných podmienok. Toto posúdenie sa nevzťahuje ani na definíciu hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranosť medzi cenou a odmenou na jednej strane a tovarmi a službami dodávanými v protihodnote na strane druhej, pokiaľ sú tieto zmluvné podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne.

Španielska práva úprava, ktorá prebrala túto smernicu do vnútroštátneho práva, tieto výnimky neprevzala. Vnútroštátnym súdom totiž umožňuje, aby posúdili nekalú povahu zmluvnej podmienky, ktorá sa týka hlavného predmetu zmluvy, a to aj za predpokladu, že táto podmienka bola vopred vypracovaná predajcom alebo dodávateľom jasne a zrozumiteľne.

Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid (Caja de Madrid), španielska úverová inštitúcia, uzavrela so svojimi zákazníkmi hypotekárne úverové zmluvy, ktoré stanovujú variabilnú nominálnu úrokovú sadzbu, periodicky sa meniacu v závislosti od dohodnutej referenčnej sadzby. Tieto zmluvy takisto obsahovali vopred vypracovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej sa úroková sadzba splatná dlžníkom už od svojej prvej zmeny zaokrúhľuje o štvrtinu percenta vyššie zakaždým, keď zmena úrokovej sadzby presiahne 0,25 %.

Dňa 28. júla 2000 podalo španielske združenie užívateľov bankových služieb (Ausbanc) žalobu na španielske súdy s cieľom najmä donútiť Caja de Madrid zrušiť zmluvnú podmienku o zaokrúhľovaní obsiahnutú v uvedených úverových zmluvách, ako aj ukončiť jej používanie do budúcnosti.

Tribunal Supremo (španielsky najvyšší súd), ktorý rozhoduje na poslednom stupni, sa Súdneho dvora v podstate pýta, či smernica o nekalých zmluvných podmienkach bráni tomu, aby členský štát vo svojom právnom poriadku upravil v prospech spotrebiteľov preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto zmluvné podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne.

Súdny dvor najskôr pripomína, že systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide tak o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístupeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

¹ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Ďalej Súdny dvor konštatuje, že smernica uskutočnila len čiastočné a minimálne zosúladienie vnútroštátnych právnych úprav týkajúcich sa nekalých zmluvných podmienok, pričom priznala členským štátom možnosť zaručiť spotrebiteľovi vyššiu úroveň ochrany, než je úroveň stanovená smernicou.

Súdny dvor tak zdôrazňuje, že **členské štáty môžu zachovať alebo prijať prísnejšie pravidlá, než sú pravidlá stanovené v samotnej smernici**, pokiaľ smerujú k zabezpečeniu vyššej úrovne ochrany spotrebiteľov.

Španielska práva úprava tým, že povolila možnosť úplného súdneho preskúmania nekalej povahy všetkých zmluvných podmienok stanovených v zmluve uzavretej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zaručiť spotrebiteľovi vyššiu úroveň účinnej ochrany, než je úroveň ochrany stanovená smernicou.

V dôsledku toho Súdny dvor dospel k záveru, že smernica nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto zmluvné podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499